هویت شهر شماره هشتم/ سال پنجم/ بهار و تابستان ۱۳۹۰
صفحات ۲۶-۱۷

تبیین وتدوین گرایش های معماری معاصر ایران پس از انقلاب اسلامی

مطالعه معماری سال های ۱۳۸۵-۱۳۶۰شهر تهران

دکتر اکرم حسینی*

تاریخ دریافت مقاله: ۱۳۸۸/۷/۱۳
تاریخ پذیرش نهایی: ۱۳۸۸/۹/۲۶

چکیده

با نگاهی به معماری معاصر ایران می‌توان دریافت که نمونه‌های برتری در معماری این دوره وجود داردکه بر اساس نوع شاخص‌ها و مولفه‌های نقد معماری، می‌توان آنها را به جریانی ویژه در معماری ایران – نه در انطباق کامل با معماری غرب– وابسته دانست. این مقاله در پی آن است تا با تحلیل نشانه‌های موجود در متن این آثار به شناخت گرایشات معماری نمونه های اشاره شده بپردازد و در صورت وجود گرایش های ویژه چه در انطباق با معماری معاصر غرب و چه گرایش های مستقل ، آنها را تبیین و تدوین کند. چنین بحثی به دلیل تازگی و فقدان منابع و مطالعات کافی نمی تواند بدون نقص باشد ، با این وجود تبیین گرایشات این گروه ضمن اینکه می تواند ارزش و اهمیت هر اثر را در رابطه با متن تاریخی کشور ارزیابی کند ، سبب شناخت جامعه معماری از گرایشات مذکور و بالا رفتن خود آگاهی حرفه ای می گردد.

واژه های کلیدی:

معماری ،معاصر ،گرایش،سبک، شکل،ساختار

* دکترای معماری، استادیار دانشکده معماری وشهرسازی دانشگاه فردوسی مشهد Email:Akram.hosseini@um.ac.ir